एवमुक्तेपिनिरयपरिहारार्थं स्वर्गाद्भ्रंशपरिहारार्थंचमनोरथंकुर्वंतंप्रत्याह वृथेतियः प्रतिश्रुतस्यअदानेन याचकंविप्रलंभते तस्यमनोरथोवृथैव स्वर्गश्चतस्यदूरएव सचाधःपतत्येव ॥ ३३ ॥ त्वयाचाहंविप्रलब्धः तस्मात्अलीकफलंनिरयंभुंक्ष्वेत्यर्थः ॥ ३४ ॥ इत्यष्टमस्कंधेटीकायामेकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ द्वाविंशेतुप्रसन्नःसन्प्रस्थाप्यसुतलंबलिम् दत्वावरान्हरिर्न्यूनंमत्वातद्द्वारपोऽभवत् ॥ १ ॥ समर्पिततनूवित्तनिर्मलाचलभक्तितः छलितोबलिनाचित्रंस्वमेवार्पयदच्युतः ॥ २ ॥ विप्रकृतः अपकृतःभिद्यमानः सत्वाच्चाल्यमानः ॥ १ ॥ हेउत्तमश्लोकेतिकटाक्षः ममवचईरितंप्रतिश्रुतंनतावद्व्यलीकम् त्वयाकपटेनवामनतयाभिक्षित्वारूपांतरस्याविष्कृतत्वात् एवमपियदिभवान्व्य

वृथामनोरथस्तस्यदूरेस्वर्गःपतत्यधः॥ प्रतिश्रुतस्यादानेनयोऽर्थिनंविप्रलंभते॥ ३३॥ विप्रलब्धोददामीतित्वयाऽहंचाढ्यमानिना॥ तद्व्यलीकफलंभुंक्ष्वनिरयंकतिचित्समाः॥ ३४॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेअष्टमस्कंधेबलिनिग्रहोनामएकविंशोऽध्यायः॥ २१॥ ॥७॥ ॥७॥ श्रीशुकउवाच एवंविप्रकृतोराजन्बलिर्भगवताऽसुरः॥ भिद्यमानोऽप्यभिन्नात्माप्रत्याहाविक्लवंवचः॥ १॥ बलिरुवाच यद्युत्तमश्लोकभवान्ममेरितंवचोव्यलीकंसुरवर्यमन्यते॥ करोम्यृतंतन्नभवेत्प्रलंभनंपदंतृतीयंकुरुशीर्ष्णिमेनिजम्॥ २॥ बिभेमिनाहंनिरयात्पदच्युतोनपाशबंधात्व्यसनाद्दुरत्ययात्॥ नैवार्थकृच्छ्राद्भवतोविनिग्रहादसाधुवादात्भृशमुद्विजेयथा॥ ३॥ पुंसांश्लाघ्यतरंमन्येदंडमर्हत्तमार्पितम्॥ यंनमातापिताभ्रातासुहृदश्चादिशंतिहि॥ ४॥

लीकंमन्यते तथाऽपिकृतमेवाहंकरोमि मदुक्तंविप्रलंभनंनभवतु मेशीर्ष्णिनिजंतृतीयंपदंकुरु नचद्वाभ्यांविश्वंक्रांतवतस्तव मेशिरःपादपर्याप्तंनभवतीतिमन्येथाः वित्तेनचेत्पदद्वयंजातंतर्हीदमधिकमेवस्यात् वित्तादपिवित्तवतोऽधिकत्वादितिभावः॥२॥ ननुच आपदर्थेधनंरक्षेद्धारान्रक्षेद्धनैरपि आत्मानंसततंरक्षेद्दारैरपिधनैरपिइत्यादिवचनादात्मभयपरिहारायसर्वस्वंत्यज्यतेत्वंतुकुतोभीतःसन् आत्मानमर्पयसिअतआह बिभेमीति असाधुवादात् अपकीर्तेः यथाहंभृशमुद्विजे निरयादिभ्योनतथाबिभेमि ॥ ३ ॥ ननुमयानिग्रहात्तवापकीर्तिर्जातैवनैवेत्याह पुंसामिति अर्हत्तमैरर्पितम् यंदंडंमात्रादयोपिनहिआदिशंति नैवार्पयंति हितैषिणात्वयानिगृहीतोऽहंश्लाघ्यएवास्मीतिभावः ॥ ४ ॥